

Sygn. akt IV U 1247/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy/Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie

Wydział IV

w składzie:

Przewodniczący SSO Rafał Łatanik

Protokolant starszy sekretarz sądowy Ewelina Trojanowska

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2018 r. w Częstochowie

sprawy K. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania K. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C.

z dnia 25 lipca 2017 r. Nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje ubezpieczonemu K. B. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres dwóch lat począwszy od 1 maja 2017 roku.

Sygn. akt IV U 1247/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 lipca 2017 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił ubezpieczonemu K. B. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, że ubezpieczony orzeczeniem komisji lekarskiej nie został uznany za niezdolnego do pracy oraz nie wykazał wymaganego 4-letniego okresu ubezpieczenia.

W odwołaniu wniesionym do Sądu ubezpieczony K. B. zakwestionował powyższą decyzję powołując się na swój zły stan zdrowia, który uniemożliwia mu wykonywanie pracy zarobkowej. Dodał również, iż jego zdaniem opinia konsultanta, na podstawie której orzeczenie wydała komisja lekarska, nie jest miarodajna, albowiem oparta została wyłącznie na kilkuminutowej rozmowie, bez zapoznania się z jego dokumentami medycznymi. Podniósł przy tym, iż jego niezdolność do pracy powstała w okresie ubezpieczenia i przed ukończeniem przez niego 25-tego roku życia.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych – Oddział w C. wniósł o oddalenie odwołania wywodząc jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

K. B. urodził się (...). Ubezpieczony posiada wykształcenie średnie, pracował jako magazynier, pracownik produkcji.

W dniu 2 maja 2017 roku ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Orzeczeniem lekarza orzecznika z dnia 16 czerwca 2017 roku badany nie został uznany za niezdolnego do pracy. W wyniku rozpoznania sprzeciwu komisja lekarska Oddziału ZUS w C. w dniu 19 lipca 2017 roku wydała orzeczenie tej samej treści.

Organ rentowy ostatecznie uznał ubezpieczonemu staż rentowy w wymiarze 3 lat, 4 miesięcy i 9 dni okresów składkowych oraz 2 miesiące i 14 dni okresów nieskładkowych.

Ostatnie ubezpieczenie wnioskodawcy ustało z dniem 21 kwietnia 2017 roku.

(vide: akta rentowe, pismo organu rentowego k. 36-37)

W opinii z dnia 12 października 2017 roku biegły sądowy lekarz specjalista z zakresu psychiatrii stwierdził u badanego (...), obecnie z bardzo dobrze ustawionym leczeniem. Ubezpieczony od sierpnia 2011 roku był częściowo niezdolny do pracy, a obecnie jest całkowicie niezdolny do pracy na okres dwóch lat.

(vide: opinia biegłego psychiatry k. 15-16)

Zarzuty do powyższej opinii zgłosił organ rentowy powołując się na istotne rozbieżności dotyczące zasadniczego rozpoznania stawianego u odwołującego. Jak bowiem wynika z dostępnej dokumentacji, w trakcie wszystkich dotychczasowych pobytów szpitalnych, u badanego rozpoznawano zaburzenia psychiczne spowodowane używaniem substancji psychoaktywnych. Opisywane objawy psychotyczne występowały po przyjęciu wspomnianych substancji. Takie rozpoznanie stawia też konsultant psychiatra ZUS. Biegły natomiast zupełnie inaczej podchodzi do genezy zaburzeń opisywanych wcześniej u odwołującego wyprowadzając je z rozpoznania (...) Aktualnie nie występują jednak ostre objawy psychotyczne, a ubezpieczony jest w dobrym kontakcie i wyrównanym nastroju. Wywodząc z powyższego organ rentowy wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu psychiatrii.

(vide: pismo procesowe organu rentowego z zarzutami do opinii biegłego k. 33-34)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 roku poz. 1383 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W myśl art. 12 ust. 1 w/w ustawy, niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej

z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy (art. 12 ust. 2), a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (art. 12 ust. 3).

Jak natomiast stanowi art. 58 ust. 1 ustawy warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej:

- 1) 1 rok - jeżeli niezdolność do pracy powstała przed ukończeniem 20 lat;
- 2) 2 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 20 do 22 lat;
- 3) 3 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 22 do 25 lat;
- 4) 4 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 25 do 30 lat;
- 5) 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat.

Okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej (ust. 2).

W niniejszej sprawie spornym jest, czy ubezpieczony K. B. jest niezdolny do pracy oraz czy legitymuje się wymaganym okresem składkowym i nieskładkowym przypadającym w ostatnim dziesięcioleciu przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed powstaniem niezdolności do pracy.

Rozpoznając powyższą sprawę Sąd w pierwszej kolejności przystąpił do ustalenia czy ubezpieczony, posiadający wykształcenie średnie, pracujący jako magazynier, pracownik produkcji, jest częściowo lub całkowicie niezdolny do pracy.

Oceniając stan zdrowia ubezpieczonego Sąd Okręgowy oparł się na opinii biegłego sądowego lekarza specjalisty z zakresu psychiatrii, zgodnie z którą obecny stan zdrowia odwołującego czyni go całkowicie niezdolnym do pracy na okres dwóch lat, natomiast od sierpnia 2011 roku spełniał on już warunki częściowej niezdolności do pracy.

Powyższą opinię Sąd uznał za w pełni miarodajną, albowiem została ona wydana przez biegłego sądowego specjalizacji właściwej dla schorzeń rozpoznanych u ubezpieczonego oraz legitymującego się wieloletnim doświadczeniem zawodowym i orzecznictwem. Wydanie opinii poprzedzone zostało bezpośrednimi badaniami ubezpieczonego oraz szczegółową analizą dokumentacji medycznej z przebiegu jego dotychczasowego leczenia. Opinie te uwzględniają także wiek odwołującego, jego wykształcenie i poziom posiadanych kwalifikacji zawodowych oraz przebieg dotychczasowego zatrudnienia. Z kolei zarzuty organu rentowego stanowią jedynie nieuzasadnioną polemikę z prawidłowymi wnioskami opinii biegłego. Z tego względu Sąd oddalił wniosek Zakładu o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu psychiatrii jako bezzasadny i zmierzający jedynie do przedłużenia postępowania sądowego.

Jak bowiem szczegółowo wskazał biegły sądowy lekarz specjalista z zakresu psychiatrii u opiniowanego występuje (...). O takim rozpoznaniu świadczą występujące u ubezpieczonego objawy psychozy, które pojawiły się już przed 2012 roku i utrzymywały się mimo utrzymywania abstynencji od narkotyków. Powyższe zdaniem biegłego pozwala przyjąć, iż ubezpieczony już w sierpniu 2011 roku spełniał przesłanki częściowej niezdolności do pracy. Obecny zaś stan jego zdrowia, mimo prawidłowo ustawionego leczenia, czyni go całkowicie niezdolnym do pracy na okres dwóch lat. Równocześnie biegły

wyjaśnił, iż różne rozpoznania choroby znajdujące się w dokumentacji medycznej odwołującego wynikają z faktu, iż przebieg choroby był powikłany używaniem przez badanego substancji psychoaktywnych.

Przyjęcie, iż niezdolność do pracy ubezpieczonego istnieje od sierpnia 2011 roku spowodowała, iż K. B. wykazał także warunek posiadania niezbędnego okresu składkowego i nieskładkowego. Jak bowiem wynika z pisma organu rentowego z dnia 27 października 2017 roku, w związku z ustaleniem daty powstania niezdolności do pracy opiniowanego przed ukończeniem przez niego 20-tego roku życia, wymagany staż rentowy winien wynieść wyłącznie 1 rok okresów składkowych i nieskładkowych, i warunek ten został spełniony.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie, albowiem spełnił on wszystkie warunki uzasadniające przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, i dlatego też na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.